

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 7Csp/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7825200748
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Gajdošová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2026:7825200748.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Vladimírou Gajdošovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zast. WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, o zaplatenie 8 311,68 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 27.03.2025 domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 8 311,68 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8 976,35 eur od 24.08.2021 do 07.09.2021, zo sumy 8 346,35 eur od 08.09.2021 do 09.02.2022, zo sumy 7 846,35 eur od 10.02.2022 do 02.03.2022, zo sumy 7 546,35 eur od 03.03.2022 do 13.04.2022, zo sumy 7 146,35 eur od 14.04.2022 do zaplatenia a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916 (ďalej len „postupca“), na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zo dňa 23.08.2021. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 17.08.2017 zmluvu č. 17/5007/039636SPE (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca bol toho názoru, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca k 01.01.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia

predmetnej pohľadávky sumu 10 141,68 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 976,35, z riadneho úroku vo výške 977,57 eur, z úroku z omeškania vo výške 86,69 eur a z poplatkov vo výške 101,07 eur. Dňa 11.01.2022 uzavrel žalobca so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 6426281, na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo Zmluvy uznal v zmysle § 110 ods. 1 v spojení s § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 10 400,40 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 346,35 eur, z ostatného príslušenstva predstavujúceho riadny úrok vo výške 977,57 eur, úrokov z omeškania vo výške 86,69 eur, poplatkov vo výške 101,07 eur, nákladov právneho zastúpenia vo výške 672,82 eur, úrokov z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 215,90 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8 346,35 eur od 08.09.2021 do zaplata istiny, podľa dohody zaplatí v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný podľa tvrdení žalobcu po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady vo výške spolu vo výške 1 830,- eur. Dlžná suma tak predstavuje ku dňu podania žaloby sumu istiny 8 311,68 eur. Zvyšná dlžná suma pozostáva z neuhradenej istiny úveru v sume 7 146,35 eur, z riadneho úroku v sume 977,57 eur, úroku z omeškania v sume 86,69 eur a poplatkov v sume 101,07 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní zároveň uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. OZ počnúc dňom 24.08.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Súd vo veci vydal dňa 06.05.2025 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas riadne odôvodnený odpor. V odpore žalovaný poprel doručenie, odoslanie ako aj samotné vykonanie opakovaných výziev na úhradu úverových splátok, ďalej namietal platnosť zosplatnenia úveru dôvodiac, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by postupca doručil alebo aspoň odoslal žalovanému upozorňujúcu výzvu pred zosplatnením úveru v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako namietal aktívnu procesnú legitimáciu žalobcu, nakoľko žalobca v návrhu netvrdí, akým úkonom žalovanému postúpenie pohľadávky oznámil a nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil žiaden dôkaz o tom, že by oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný podpísal formulárovú zmluvu, ktorá je vopred pripravená pôvodným veriteľom a nemal možnosť znenie tejto formulárovej zmluvy ovplyvniť. Žalovaný sa so Všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámil až v priebehu tohto súdneho konania. Žalovaný ich nikdy nepodpísal, neboli mu doručené a ani sa s nimi neoboznámil. Do zmluvy neboli inkorporované správne, a preto nimi nie je viazaný. Ďalej namietal rozpor zosplatňujúcej výzvy žalobcu, nakoľko neobsahuje informáciu, nezaplatením ktorej splátky boli splnené predpoklady na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024. Ďalej poukázal aj na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a prehlásil, že všetky platby, ktoré historicky v súvislosti z predmetným úverom vykonal, započítaval najprv na istinu a potom na úroky. V súvislosti s uvedením poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-147/16. Zákon (§ 9 ods. 2 písm. k) ako aj Smernica (čl. 10 ods. 2 písm. g) požadujú, aby boli v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. V zmluve síce je uvedená RPMN vo výške 5,82 %, ale predpoklady na výpočet RPMN v zmluve absentujú. Žalovaný bol povinný okrem zmluvy uzavrieť aj poistenie k úveru a mať zriadený bežný účet, aby mu bola poskytnutá zľava z úrokovej sadzby, teda poskytnutý úver za daných podmienok. Namietol, že náklad na poistenie a na vedenie bežného účtu nie je zohľadnený pri výpočte RPMN. Poistenie nebolo dojednané individuálne. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi je zmluvou formulárovou, poistenie v nej bolo veriteľom vopred stanovené. Žalovaný ako spotrebiteľ nemal absolútne žiadnu možnosť prejavíť dobrovoľnosť a nemal možnosť vyjadriť nesúhlas v časti poistného. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/79/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/246/2016 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2016. Vzhľadom na túto skutočnosť je RPMN v zmluve celkom jednoznačne podhodnotená a vyjadrená nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu je v zmluve nesprávne uvedená aj celková čiastka úveru. Žalovaný ďalej namietal uznanie dlhu ako neprijateľnú podmienku. Uznanie dlhu v sebe obsahuje de facto dve dohody, a to v čl. 2. uznanie dlhu a v čl. 3 dohodu o splatení dlhu v splátkach. Mal za to, že zmluvná podmienka tejto dohody uvedená v čl. 2 predstavuje neplatnú dohodu a svojím obsahom predstavuje tiež o neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku. Dohoda o uznaní dlhu je v hrubom rozpore s normami na ochranu spotrebiteľa a obsahuje viaceré neprijateľné spotrebiteľské podmienky a je v rozpore s Občianskym zákonníkom. Uznanie dlhu predstavovalo formulárovú dohodu, vopred pripravenú veriteľom, bez možnosti žalovaného vplývať na ich obsah. Hlavným dôvodom, prečo žalovaný ako spotrebiteľ pristúpil k podpisu uznania dlhu zo dňa 11.01.2022 bolo, aby mal možnosť

svoj dlh uhradiť v splátkach. Princíp ochrany práv spotrebiteľa zahŕňa v sebe aj potrebu právneho informovania spotrebiteľa o podstate a právnych dôsledkoch uznania dlhu. Spotrebiteľ pri uznaní dlhu musí byť informovaný o tom, že premlčacia doba sa predlžuje na 10 rokov, a že dochádza aj k posunutiu začiatku jej plynutia. Je zrejmé, že po takomto poskytnutí informácií by žalovaný ako spotrebiteľ nemal záujem o uznanie dlhu. Ak chcel žalovaný uhrádzať dlh v splátkach, musel podpísať celý formulár uznania dlhu. V zmysle vyššie uvedeného má za to, že dohoda o uznaní dlhu je neplatný právny úkon. Je zjavné, že predložením tejto dohody žalobca sledoval jediný cieľ, a to zneužiť nižšiu úroveň informovanosti spotrebiteľa za účelom výrazného posilnenia svojho právneho postavenia, a preto je takéto konanie v rozpore s dobrými mravmi.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že zmluva spolu s ďalšími časťami a prílohami zmluvy boli žalovanému v rámci kontraktačného procesu predložené na preštudovanie, pričom súhlas so všetkými jej ustanoveniami vyjadril svojim podpisom dňa 17.08.2017. Žalobca má za to, že žalovaný nebol donútený zmluvu za ponúkaných podmienok podpisovať, nakoľko však podpisom vyjadril súhlas, postupca nemal dôvod pristupovať k individuálnemu dojednávaniu podmienok. Individuálne dojednanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Tvrdenia žalovaného o tom, že predložená zmluva bola pripravená dodávateľom, žalobca nerozporoval. Po oboznámení sa s jej obsahom je následne len na uvážení klienta, či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo nie, a preto samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy ani jej časti. Zároveň žalobca sa s námietkou žalovaného ohľadne toho, že všeobecné obchodné podmienky doposiaľ neboli v konaní žalobcom predložené a teda nemôžu tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy nestotožňuje. Žalovaný v čl. VIII ods. 2 svojim podpisom potvrdil, že sa oboznámil s uvedenými OP, ako aj Všeobecnými obchodnými podmienkami banky a zároveň svojim podpisom potvrdil aj ich prevzatie. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný mal pri podpise zmluvy možnosť sa s ich obsahom oboznámiť a v prípade, že s ich ustanoveniami nesúhlasil, zmluvu nepodpísať – čo však neurobil, a teda má žalobca za to, že zmluva bola uzavretá platne, v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami. Považoval za potrebné podotknúť, že žiadna norma spotrebiteľského práva Slovenskej republiky alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument, resp. aby každá časť takého dokumentu bola osobitne podpísaná, pričom poukázal na rozhodnutie Súdného dvora EÚ vo veci Home Credit C-42/15. Vo vzťahu k mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. X ods. 2 písm. e) zmluvy o úvere. Postupca výzvou zo dňa 17.10.2020 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 1 844,74 eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. K predmetnej výzve žalobca predložil spolu so žalobou aj vrátené zásielky, ktoré preukazujú doručovanie žalovanému. Z predloženého Výpisu z úverového účtu je zrejmé, že žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním zo dňa 30.11.2020 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca predložil k predmetnej listine spolu so žalobou aj vrátenú zásielku s vyznačeným dôvodom vrátenia a to „neprevzatá v odbernej lehote“. Žalobca zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie v konaní žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB, nakoľko žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to: poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 17.10.2020 a vyhlásením úveru za predčasne splatný zo dňa 30.11.2020. Na podporu svojich tvrdení poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (9Cdo/165/2022, 7Cdo/26/2017, 1Cdo/147/2017, 1Obdo/92/2018), z ktorých je možné vyvodiť, že podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sú, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky a dlžník musí byť nepretržite viac než 90 v omeškaní s plnením svojho záväzku po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Uvedené podmienky sú podľa názoru žalobcu bez pochybností splnené, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 30.11.2020 vyzvaný na splnenie pohľadávky a z predloženej platobnej histórie zrejmé, že žalovaný po doručení tejto zásielky túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškание trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Predmetný prípad zároveň predstavuje výnimku z obmedzenia banky postúpiť pohľadávku nakoľko súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017. Žalobca zároveň poukázal na to,

že obe uvedené výzvy možno považovať za relevantné výzvy postupcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko samotný zákon o bankách nedefinuje žiadne osobitné náležitosti výzvy, ale len určuje jej formu, ktorá má byť písomná. Postupca vyzval žalovaného na splnenie jeho dlhu o. i. i prostredníctvom výzvy zo dňa 17.10.2020 a výzvy z 30.11.2020, a to bez ohľadu na ich označenie, resp. bez ohľadu na to, že jedným z týchto podaní došlo aj k účinku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. V predmetných výzvach postupca uviedol žalovanému aktuálnu dlžnú sumu a vyzval ho na zaplatenie dlžnej čiastky za poskytnuté finančné prostriedky. Žalobca má preto za to, že na základe tejto výzvy bol nepochybne postupca oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu. Žalobca vyššie uvedené podložil aktuálnou rozhodovacou praxou jednotlivých krajských súdov (rozsudky Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/16/2022, 2CoCsp/83/2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/36/2021, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/2/2022). Ohľadne oznámenia o postúpení pohľadávky žalobca uviedol, že postupca na základe Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 12.06.2023 podľa § 526 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku postupcu na postupníka – žalobcu. Žalovaný bol teda v súlade s § 526 OZ upovedomený o tom, že od doručenia tohto oznámenia je povinný plniť svoj záväzok výlučne postupníkovi – žalobcovi. Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že v prílohe podanej žaloby dňa 27.03.2025 predložil vrátenú zásielku k Oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.08.2021, ktoré preukazuje doručovanie žalovanému a zásielku si žalovaný neprevzal v odbernej lehote. Žalobca zastáva názor, že postupca postupoval v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo platne. Zmluva o postúpení pohľadávok nebola nikdy súdmi vyhlásená za neplatný právny úkon a nemožno tak na ňu ani nazeráť. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru aj v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, by žalobca mal na základe oznámenia o postúpení pohľadávky aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie pohľadávky v tomto konaní – keďže účinkom oznámenia o postúpení pohľadávky je skutočnosť, že dlžník (žalovaný) môže docieľiť zánik záväzku plnením postupcovi, ako aj postupníkovi (bez ohľadu na platnosť, alebo neexistenciu zmluvy o postúpení pohľadávky), a to bez obavy, že by jeho plnenie predstavovalo bezdôvodné obohatenie jedného z takto domnelých veriteľov (v prípade nejasností ohľadom platnosti postúpenia pohľadávky). Tvrdenia žalovaného o absencii predpokladov na výpočet RPMN považoval za nesprávne. Argumentoval, že požiadavku plne napĺňa zmluva o úvere, kde sú bez pochybností uvedené všetky údaje vstupujúce do výpočtu, t.j. výška úveru – 20 000 eur, výška splátky – 278,01 eur a počet splátok – 84., pričom jednotlivé položky na ktoré poukazuje žalovaný sú jednotlivé premenné vstupujúce do vzorca na výpočet RPMN. Čo sa týka celkovej čiastky, ktorú musí žalovaný zaplatiť žalobca uviedol, že je v zmluve uvedená správne, rovnako tak je uvedená správne aj ročná percentuálna miera nákladov. Rozdiel v hodnote RPMN (0,01%) je minimálny, spôsobený zaokrúhľovaním a nie je v neprospech spotrebiteľa. Sankcia tzv. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by bola neprimeraná, navyše rozporná s judikatúrou SD EÚ, ktorá preferuje proporionalitu a primeranosť sankcií. K tvrdeniu, že uzatvorenie dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 11.01.2021 je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje nekalú obchodnú prax žalobca uviedol, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bol toho názoru, že nemožno mať pochybnosti o platnosti uznania predmetného záväzku žalovaným alebo o jeho súlade s dobrými mravmi, a preto sa v žiadnom bode nestotožňoval s názorom žalovaného. Podľa jeho názoru žalovaný po tom, čo sa oboznámil s obsahom dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Žalovaný nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený, pričom uzatvorením predmetnej dohody taktiež nedochádza k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, tak ako tvrdí žalovaný, ale práve naopak, žalobca poskytol žalovanému možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa žalovaný dostal do omeškania, v splátkach. Poukázal na skutočnosť, že predmetná dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva dopĺňala alebo menila, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že žalovanému je umožnené splácať záväzok v splátkach. Dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku a premlčacia doba pre novo dohodnuté splátky začína plynúť od splatnosti jednotlivých splátok. V nadväznosti na uvedené zdôraznil, že dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. V závere uviedol, že ustanovenie dohody o tom, že žalovaný uznáva svoj záväzok nemohlo byť žalovanému vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

5. Žalovaný v replike uviedol, že skutkové tvrdenia o procese uzatvárania zmluvy, o splnení zákonných podmienok zosplatnenia úveru, dojednania práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ako aj k odoslaniu / doručovaniu výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a s tým súvisiace nové dôkazy považuje za neprípustnú zmenu žaloby a má za to, že súd na takúto zmenu žaloby a nové skutkové tvrdenia nemôže prihliadať, nakoľko žalobcovi nič nebránilo, aby už v žalobe uviedol tieto skutočnosti a predložil dôkazy na podporu svojich tvrdení. Žalobca tak neučinil a až vo vyjadrení uviedol, čo predchádza podpisu zmluvy, že žalovanému bolo údajne umožnené preštudovať si zmluvu a až následne s ňou vyjadriť súhlas. Podľa jeho názoru žalobca nijako nepreukázal, že žalovaný mal možnosť oboznámiť sa so všetkými podkladmi a vyjadriť s nimi súhlas. Podotkol, že nie je povinný rozumieť všetkým ustanoveniam a dojednaniám v zmluve, ktoré sú častokrát napísané komplikovane a nezrozumiteľne pre bežného občana – laika, na rozdiel od banky, ktorej zákon jej vyslovene ukladá povinnosť informovať klienta o podstatných náležitostiach a podmienkach poskytnutia a splácania úveru pred podpisom zmluvy. Zotrval na tom, že VOP neboli do zmluvy inkorporované platne, žalovaný bol s nimi po prvýkrát oboznámený až počas tohto súdneho konania a teda VOP nie sú pre žalovaného ako spotrebiteľa záväzné. Tvrdenie, že tieto podmienky mu boli odovzdané, resp. boli zaslané elektronickou poštou či iným dohodnutým spôsobom poprel. Ďalej uviedol, že medzi stranami nebolo platne dojednané právo veriteľa podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, nakoľko bola banka oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť aj v prípade, ak by žalovaný bol v omeškaní so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo zmluvy, alebo v prípade napr. porušenia úplne akéhokoľvek záväzku žalovaného podľa zmluvy. Uvedené ustanovenia sú nielen zjavne rozporné s § 53 ods. 9 OZ, ale predstavujú aj neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku a sú teda z tohto dôvodu neplatné, v rozpore so zákonom ako aj v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako sú tieto ustanovenia rozporné s poctivým obchodným stykom a teda v zmysle § 265 ObZ nemôže žalobca požívať právnu ochranu. Žalovaný vzniesol prostriedky procesnej obrany k obsahovej stránke poslednej výzvy pred zosplatnením zo dňa 17.10.2020, nakoľko upomienku považoval za neurčitú a neplatnú. Zo zákonnej textácie ako aj zo záverov odbornej literatúry a z podstaty veci vyplýva, že veriteľ musí v takomto upozornení jasne uviesť, s ktorou konkrétnou splátkou je spotrebiteľ v omeškaní. Takéto konkrétne vymedzenie tejto nespĺnenej povinnosti následne musí byť tiež uvedené v právnom úkone, ktorým veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť. V spise je založená Posledná výzva pred zosplatnením zo dňa 17.10.2020, ktorá však tieto zákonné náležitosti nespĺňa. Z výzvy nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou zmluvy bol žalovaný v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku žalobca požadoval od žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. Žalovaný bol žalobcom vyzvaný na úhradu čiastky 1844,74 eur, pričom výška splátky bola 288,99 eur (s poistením 10,98 eur). Podľa jeho názoru je takýto právny úkon neurčitý, nakoľko nie je možné identifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou mal byť žalovaný v omeškaní. Takýto právny úkon je neplatný, nakoľko je vykonaný v rozpore s § 53 ods. 9 OZ a žalobca tak neumožnil žalovanému sa riadne brániť, nakoľko zabráneniu vyhlásenia predčasnej splatnosti podmieňoval zaplatením viac ako jednej splátky, čo je v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Navyše, tento právny úkon je ďalej neurčitý aj z dôvodu, že z tohto právneho úkonu nie je možné určiť, či bol spotrebiteľ vôbec v omeškaní s nejakou splátkou po dobu 3 mesiacov, alebo nie a súd to nemá pre nedostatok vymedzenia tejto náležitosti v upozornení žalobcu ako posúdiť. Nakoľko neboli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, ani platné dojednanie možnosti zosplatnenia úveru v zmluve, nemohlo podľa jeho názoru dôjsť ani k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ. Na podporu svojich argumentov poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 a sp. zn. 5Cdo/2/2023. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, podľa ktorého za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 možno považovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko podľa jeho názoru s prihliadnutím na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Vo vzťahu k náležitostiam zmluvy, týkajúcich sa výpočtu RPMN a mal žalovaný za to, že ide o nové skutkové tvrdenia, a teda opäť neprípustnú zmenu žaloby. Vyjadrenia žalobcu, ktorý tvrdil, že „predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania“ žalovaný poprel, a v celom rozsahu odkázal na argumentáciu uvedenú v odpore. V závere uviedol, že ani z predložených dôkazov ani z uplatnených prostriedkov procesného útoku žalobcu nevyplývalo, že by pôvodný veriteľ riadne splnil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, a teda žalobca podľa nášho názoru nepreukázal splnenie povinností pôvodného veriteľa podľa § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa jeho názoru pôvodný veriteľ tieto svoje povinnosti nespĺnil, čím zároveň vyvrátil domnienku o existencii dlhu v čase podpisu dohody o uznaní dlhu, pretože úver v tom čase nebol platne zosplatnený a

bol postihnutý vadou bezúročnosti. Navrhol, aby tunajší súd po prejednaní veci zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a aby o trovách rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

6. Žalobca v rámci dupliky uviedol, že pôvodné vyjadrenia, ktoré podľa žalovaného predstavujú zmenu žaloby, predstavujú len ozrejmienie a priblíženie pôvodne uvedených skutkových tvrdení v žalobe a vyplývajú z potreby žalobcu reagovať na námietky žalovaného. V reakcii na vyjadrenie žalovaného, že z predložených dôkazov ani z uplatnených prostriedkov procesného útoku žalobcu nevyplýva, že by pôvodný veriteľ riadne splnil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou pred poskytnutím úveru poukázal nato, že žalobca nenachádza v žiadnych zákonných ustanovenia Civilného sporového poriadku povinnosť osoby žalujúcej plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy predkladať dôkaz o splnení povinnosti skúmania odbornej starostlivosti spolu so žalobou. Žaloba vo vyjadrení bližšie špecifikoval postup overovania bonity žalovaného, pričom v závere skonštatoval, že odborná starostlivosť pri posudzovaní bonity bola zachovaná a navrhol, aby konajúci súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.01.2026.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotráva na žalobe tak, ako bola doručená súdu, nakoľko od jej podania nedošlo k žiadnej zmene, alebo nejakej čiastočnej úhrade. Mal za to, že v tomto konaní produkoval množstvo listinných dôkazov ako aj vyjadrenia, ktoré považuje za komplexné.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava uplatnených prostriedkov procesnej obrany, ktoré boli v doterajšom priebehu sporu vznesené. Zároveň uviedol, že žalovanému bol pri podpise zmluvy odovzdaný na podpis dokument označený ako štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a neboli mu odovzdané všeobecné obchodné podmienky. Naďalej popieral, že integrácia bola v zmluve platná, teda že žalovaný nemal možnosť sa s nimi oboznámiť a nestal sa ani súčasťou zmlúv. Zároveň mal za to, že pôvodný veriteľ nespĺnil podmienky zosplatnenia úveru, nakoľko nedodrжал postup podľa ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na to, že ani výzva, alebo upozornenie pred zosplatnením ani zosplatňujúca výzva neobsahuje konkretizovanie splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu spotrebiteľského úveru, ohľadom ktorého mohol žalovaný predísť zosplatneniu a vyhláseniu predčasnej splatnosti. Nakoľko termín konečnej splatnosti bol podľa zmluvy až v auguste 2024, postúpenie pohľadávky je neplatné pre nedodržanie ustanovenia § 17 z. č. 129/2010 Z. z. Rovnako veriteľ nekonal v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež mal za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodov, ktoré už boli vznesené v prostriedkoch procesnej obrany v priebehu sporu, a že žalobca v konaní nepreukázal, že by pôvodný veriteľ konal v súlade s § 11 ods. 2 a § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a teda nepreukázal splnenie povinnosti pôvodným veriteľom. Tvrdenie žalobcu, že pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu nemal postavenie dodávateľa a nevzťahujú sa na neho predpisy o neprijateľných zmluvných podmienkach považuje za nesprávny právny názor a naďalej trval na tom, že je potrebné aplikovať právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

10. V záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaný porušil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy tým, že neuhradil riadne a včas dohodnuté splátky. Právny predchodca žalobcu využil svoje oprávnenie a predčasne zosplatnil úver. Podľa neho došlo k platnému zosplatneniu úveru, nakoľko v súčasnosti zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva pre poskytovateľov úverov povinnosť, aby konkretizovali splátku, pre ktorú k zosplatneniu dochádza. Mal za to, že boli dodržané všetky zákonné povinnosti, ktoré sú kladené na poskytovateľov úverov aj z iných právnych predpisov, a že právny predchodca žalobcu v rámci skúmania bonity konal s odbornou starostlivosťou. V závere navrhol, aby súd žalobe vyhovel aj napriek právnomu posúdeniu súdu a v prípade úspechu konaní si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

11. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči v celom rozsahu zotrval na uplatnených prostriedkoch procesnej obrany a navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými podaniami strán sporu, s listinnými dôkazmi založenými v spise, zistil nasledovný skutkový stav a vec právne posúdil:

13. Spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s. v hmotnoprávnom postavení veriteľa a žalovaný v hmotnoprávnom postavení dlžníka uzatvorili dňa 17.08.2017 zmluvu o spotrebiteľskom poistenom F. EXPRES úvere č. XX/XXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 20 000,- eur, pričom v zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa vo výške 4 275,16 eur, celková čiastka 24 275,16 eur, výška splátky 278,01 eur, poistenie v sume 10,98 eur, pri počte splátok 84, splatnosť prvej splátky 17.09.2017, ďalšie splátky splatné k 17. dňu v mesiaci, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 5,82 %, priemerná hodnota RPMN 8,96 %, termín konečnej splatnosti 17.08.2024, najvyššia prípustná výška odplaty 18,16 %. V čl. VI. zmluvy bol uvedený splátkový kalendár. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

14. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas neplnil, preto žalobca, poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 17.10.2020, vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 1 844,74 eur a zároveň ho upozornil, že ak do 15 dní od doručenia tejto výzvy nedôjde k úhrade bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Dotknutá výzva bola žalovanému doručovaná do vlastných rúk na adresu A. C. D. XXXX/XX, E., pričom sa zásielka vrátila právnomu predchodcovi žalobcu s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Následne právny predchodca žalobcu písomným oznámením zo dňa 30.11.2020, vyhlásil úver za predčasne splatný a vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 13 974,15 eur s upozornením, že dlžná čiastka sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do úplného zaplatenia istiny. Oznámenie bolo žalovanému doručované do vlastných rúk na adresu A. C. D. XXXX/XX, E., pričom sa zásielka vrátila právnomu predchodcovi žalobcu s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

15. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad, z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nespochybnil, a preto ich súd považuje za nesporné (a samotnej zmluvy) súd zistil, že žalovanému boli žalobcom, z titulu úveru, poskytnuté finančné prostriedky vo výške 20 000,- eur, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky žalobcovi predstavovala pohľadávka sumu vo výške 10 141,68 eur.

16. Zo žiadosti o poskytnutie úveru bolo zistené, že žiadateľ je fyzická osoba – podnikateľ, slobodný, má stredoškolské vzdelanie, počet plnoletých osôb v spoločnej domácnosti: 1, počet nezaopatrených detí: 0, zamestnaný od 7/2014, býva u rodičov, nemá zrážky zo mzdy, priemerný čistý mesačný príjem zo závislej činnosti za 12 mesiacov: 900,- eur, nemá žiadne iné záväzky.

17. Z dát dopytu zo dňa 17.08.2017 vyplýva, že žalovaný bol posúdený ako stav: v poriadku.

18. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému „Oznámenie o postúpení pohľadávok“ zo dňa 27.08.2021, v ktorom žalovanému oznámil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.08.2021 bola pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 10 141,68 eur postúpená na postupníka spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Oznámenie bolo žalovanému doručované do vlastných rúk na adresu A. C. D. XXXX/XX, E. dňa 31.08.2021, pričom sa zásielka vrátila právnomu predchodcovi žalobcu s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ dňa 27.09.2021.

19. Dňa 11.01.2022 uzavrel žalovaný so žalobcom Dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorou sa žalovaný zaviazal uhradiť dlh vo výške 10 400,40 eur v 6. pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,- eur a poslednú 6. splátku v dohodnutej výške 9 400,40 eur k 31. dňu v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky k 31.12.2021 a dátumom splatnosti poslednej splátky k 31.05.2022. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 1 830,- eur.

20. V zmysle čl. X ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. e) zmluvy, za prípad porušenia zmluvných povinností sa považuje, ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti, je banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá

je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

26. Podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

27. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

29. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka) musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

32. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

34. Podľa § 11 ods. 1, písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

35. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

36. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

38. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

39. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu v postavení banky postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, a keďže zákonné úpravy v prípade takéhoto postúpenia vyžadujú splnenie viacerých podmienok (platné a účinné zosplatnenie, výzva na zaplatenie pred postúpením, trvanie omeškania dlžníka 90 dní pred postúpením), súd tieto podmienky preskúmal. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdených povinností na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (bližšie rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

40. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v citovanom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka zase stanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

41. V prejednávanej príhode sa žalobca podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 8 311,68 eur s prísľušenstvom. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 20 000,- eur, oproti povinnosti žalovaného úver riadne a včas splácať v pravidelných 84 mesačných splátkach, a to 83 splátok po 278,01 eur a 84 - tú splátku po 277,34 eur splatných vždy k 17. dňu v mesiaci. Nakoľko žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve zo dňa 17.10.2020 úver dňa 01.01.2021 zosplatnil. Po zosplatnení úveru žalovaný vykonal štyri úhrady v celkovej sume 1 830,- eur. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že banka/právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 17.10.2020 oznámil žalovanému, že mešká zo splácaním úveru viac ako 3 splátky, a preto ho žiada o uhradenie dlžnej čiastky, ktorá je k 16.10.2020 vo výške 1 844,74 eur najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy; v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Vzhľadom na zistený skutkový stav veci, a to výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka, za ktorú výzvu možno považovať práve poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 17.10.2020, súd dáva do pozornosti, že k zosplatneniu úveru podľa pôvodného veriteľa ku dňu 01.01.2021, a to v zmysle Vyhlásenia úveru za predčasne splatný zo dňa 30.11.2021, nedošlo platne, nakoľko uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru, absentuje.

42. Konajúci súd v prípade uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ zosplatnil poskytnutý úver poukazuje na judikát, publikovaný pod č. R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025, ktorého právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

43. Účelom právnej úpravy podľa § 53 ods. 9 OZ je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 OZ.

44. Výzvu veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 OZ je tak nesporné bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku

práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky/splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

45. Zosplatenie úveru má totiž vážne následky pre strany úverového vzťahu; dochádza k zmene práva povinností strán úverového vzťahu; zosplatenie úveru má pre veriteľa následok, že nemusí žiadať len o zaplatenie splátok podľa splátkového kalendára, ale môže voči dlžníkovi uplatniť nárok na zaplatenie celej sumy poskytnutého a nesplateného úveru vrátane príslušenstva; pre dlžníka zosplatenie znamená stratu výhody splátok. So zosplatením je spojená otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde s tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť, vrátane možnej námietky premlčania; v prípade postúpenia pohľadávky obrany spočívajúcej v tvrdení o absencii aktívnej vecnej legitímácie a v konečnom dôsledku aj obrany spočívajúcej v tvrdení, že pre splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu, neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie úveru za predčasne splatný, z dôvodu nedodržania podmienok pre zosplatenie vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka.

46. S neuvedením splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, sú spojené aplikačné problémy v prípadných súdnych konaniach, kedy veritelia často modifikujú skutkový stav tak, aby podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti boli splnené; priemerný spotrebiteľ, často nezastúpený právnym zástupcom, zväčša nie je spôsobilý reálne na takúto modifikáciu skutkového stavu relevantne reagovať. Je potrebné zdôrazniť, že uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, vyplýva z požiadavky ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mieni zosplatniť už vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru totiž spotrebiteľovi poskytuje na jednej strane právnu istotu, že vec bude spravodlivo rozhodnutá; uvedenie splátky, pre ktorú sa dlh zospláťuje má za následok pre spotrebiteľa presvedčivé východiská k procesnej obrane. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zospláťuje, totiž veriteľovi následne neumožňuje dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ k zosplateniu pristúpil, pokiaľ pohľadávku zosplátnil platne. Uvedenie splátky, pre ktorú došlo k predčasnému zosplateniu úveru pri aplikácii podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, dáva jednoznačnú odpoveď na otázku, či veriteľ úver predčasne zosplátnil platne. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mieni zosplatniť nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá a bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplátnil, nie je dostatočne určitý ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatenie úveru (bližšie rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/6/2024 zo dňa 30. 05. 2024, ako aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29. 06. 2023).

47. Z vyššie uvedených dôvodov, v súlade so závermi prijatými aj vyššími súdnymi autoritami, v záujme rešpektovania princípu právnej istoty a legitimacy očakávaní rozhodovať v skutkovo obdobných veciach rovnako, dospel súd k záveru, že pokiaľ v prejednávanej veci nedošlo k uvedeniu splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplátnil už v oznámení o predčasnej splatnosti úveru a veriteľ vo výzve na zaplatenie neuviedol splátku, pre ktorú mieni dlh zaplatiť, nie je jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým úver predčasne zospláťuje dostatočne určitý a z toho dôvodu je tak úkonom neplatným.

48. Právnym následkom neplatného zosplatnenia je neplatnosť postúpenia neplatne zosplatnenej pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. v spojení s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z.

49. Jediným záverom je tak záver o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v dôsledku, že sa platne nestal veriteľom pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. a žalovaným. Nakoľko pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nebola na žalobcu platne postúpená, žalobca nie je v konaní, v ktorom si uplatňuje pohľadávku z neplatného postúpenia, aktívne vecne legitímovaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).